

Књига пророка Данила — сто четрдесет седам

Улога верских покрета у обликовању америчке политике: од Пета Робертсона до Хришћанске коалиције

Jeff Pippenger

2024-03-20

Завршили смо последњи чланак следећим одломком:

„Чудотворна сила која се пројављује посредством спиритизма извршиће свој утицај против оних који изабери да се покорављу Богу радије него људима. Саопштења од духова објављиваће да их је Бог послао да увере оне који одбацују недељу у њихову заблуду, тврдећи да се закони земље морају слушати као Божји закон. Они ће жалити због великог безакоња у свету и потврђивати сведочанство верских учитеља да је покварено стање морала проузроковано скрнављењем недеље. Велико ће бити негодовање подигнуто против свих који одбију да прихвате њихово сведочанство.“
Велика борба, 589, 590.

„Сведочанство вероучитеља да је изопачено стање морала проузроковано скрнављењем недеље“ јесте знак на путу историје која води ка наметању обожавања сунца у Сједињеним Америчким Државама. Пат Робертсон, амерички телевизијски проповедник и оснивач Christian Broadcasting Network (CBN) и Christian Coalition, кандидовао се за председника Сједињених Америчких Држава на републиканским предизборима 1988. године. Робертсонова кампања била је усредсређена на мобилисање конзервативних хришћанских бирача и заговарање друштвених и моралних питања у складу с његовим евангелистичким уверењима. У време свршетка, 1989. године, у историји првог од осам последњих председника, вођа и оснивач Christian Coalition кандидовао се за председника. Председничка историја Регана представља тип историје последњег републиканског председника.

Судови Божји ускоро ће створити околности које испуњавају претходни одломак из Велике борбе, и које су паралелне са деловањем Хришћанске коалиције. Хришћанска коалиција настала је да би се позабавила моралним и друштвеним проблемима за које Сестра Вајт указује да су нерешиви за оне који држе узде власти. Хришћанска коалиција у историји Регана представља сличан покрет у сасвим блиској будућности. У пророчком смислу, Хришћанска коалиција била је предобразно приказана Националним реформним покретом током кризе око закона о недељи, повезане са Блеровим законима у 1880-им и 1890-им годинама. Национални реформни покрет основан је 1888. године, а Сестра Вајт се у својим списима изричито осврнула на тај покрет.

„Велика криза очекује Божји народ. Криза очекује свет. Најсудбоноснија борба свих векова управо је пред нама. Догађаји за које смо више од четрдесет година, на основу ауторитета пророчке речи, објављивали да предстоје, сада се одигравају пред нашим

очима. Већ је пред законодавце нације изнето питање амандмана на Устав којим би се ограничила слобода савести. Питање наметања светковања недеље постало је предмет националног интереса и значаја. Ми добро знамо какав ће бити исход овога покрета. Али да ли смо спремни за тај час? Да ли смо верно извршили дужност коју нам је Бог поверио да народ упозоримо на опасност која је пред њим?“

„Многи, чак и међу онима који учествују у овом покрету за наметање недеље, заслепљени су у погледу последица које ће уследити из овог поступка. Они не виде да тиме ударају непосредно на верску слободу. Многи никада нису разумели захтеве библијске суботе ни лажни темељ на којем почива недељна установа. Свако залагање у прилог верском законодавству у стварности је чин попуштања папству, које је током толиких векова постојано ратовало против слободе савести. Светковање недеље дугује своје постојање, као такозвана хришћанска установа, „тајни безакоња“; а њено наметање биће стварно признање начела која су сам камен темељац римокатолицизма. Када наша нација тако одбаци начела своје владавине да донесе недељни закон, протестантизам ће тим чином пружити руку папству; то неће бити ништа друго до давање живота тиранији која већ дуго жељно вреба прилику да поново ступи у делатни деспотизам.“

„Pokret nacionalne reforme, vršeci vlast verskog zakonodavstva, kada se bude u potpunosti razvio, ispoljiće istu netrpeljivost i ugnjetavanje koji su vladali u prošlim vekovima. Ljudski sabori tada su prisvajali prerogative Božanstva, satireći pod svojom despotskom vlašću slobodu savesti; a tamnovanje, izgnanstvo i smrt sledili su za one koji su se protivili njihovim odredbama. Ako papstvo ili njegova načela ponovo budu zakonodavno uzdignuti na vlast, ognjevi progonstva biće ponovo raspaljeni protiv onih koji neće žrtvovati savest i istinu iz obzira prema opšteprihvaćenim zabudama. Ovo zlo je na pragu ostvarenja.“

„Када нам је Бог дао светлост која нам показује опасности пред нама, како можемо остати чисти пред Његовим очима ако занемаримо да уложимо сваки напор који је у нашој моћи да је изнесемо пред народ? Можемо ли бити задовољни да их оставимо да се суоче с овим судбоносним питањем без упозорења?“

„Пред нама је изглед непрекидне борбе, уз опасност од тамновања, губитка имовине, па чак и самог живота, да бисмо одбранили Божји закон, који се укида људским законима. У таквој ситуацији, световна политика подстицаће на спољашње поковање законима земље, ради мира и слоге. А има и оних који ће такав поступак чак заговарати на основу Писма: ‘Свака душа да се поковава вишим властима.... Јер власти што постоје од Бога су постављене.’”

„Али какав је био пут Божјих слугу у прошлим вековима? Када су ученици, после Христовог васкрсења, проповедали Христа и Њега распетог, власти су им заповедиле да више не говоре нити да уче у Име Исусово. „А Петар и Јован, одговарајући, рекоше им: Судите да ли је право пред Богом да више слушамо вас него Бога. Јер ми не можемо а да не говоримо оно што видесмо и чусмо.“ Они су наставили да проповедају добру вест о спасењу кроз Христа, и сила Божја је посведочила поруку.“ Testimonies, volume 5, 711–713.

Božji sudovi upravo će proizvesti okruženje u društvenoj, ekonomskoj i verskoj sferi unutar Sjedinjenih Država, koje stvara logiku da verske vođe počnu da pozivaju na obnovu javnog morala, kao što je to bilo predočeno u tipu 1880-ih i 1890-ih godina, a zatim ponovo u istoriji predsednika koji je 1989. obeležio vreme kraja. „Velika kriza očekuje Božji narod. Kriza očekuje svet.“ Sestra Vajt postavlja dva pitanja: „Kada nam je Bog dao svetlost pokazujući opasnosti koje su pred nama, kako možemo ostati čisti pred Njegovim očima ako zanemarimo da uložimo svaki napor koji je u našoj moći da to iznesemo pred narod? Možemo li biti zadovoljni da ih ostavimo da se suoče s ovim sudbonosnim pitanjem bez upozorenja?“

Каква је светлост постојала која је показивала опасности пред нама, и ако није било светлости, како би Бог пун љубави могао сматрати свој народ одговорним што није изнео опоменску поруку, ако ту опоменску поруку никада није ни чуо? Драги читаоче, бићеш сматран одговорним за светлост представљену у овим чланцима.

Конкретни описи особина демократске змајеве силе, републиканске силе лажног пророка, папске силе, ислама и лаодикијске адвентистичке цркве, као и дословног Израиља у овим чланцима, биће сматрани говором мржње од стране оних који су на власти, али они су порука из Божје Речи, утврђена методологијом „ред на ред“, и ти редови вапе да ће се Божји судови ускоро повећати и све чешће појачавати.

Пророчки посматрано, Хришћанска коалиција која се у историји okupila непосредно пре времена краја, 1989. године, има значајнију примену него што је пuko поређење са осамдесетим и деведесетим годинама 19. века. У одломку који смо управо навели од сестре Вajt, она поистовећује spiritizam као један од два начина на која sotona одводи свет у ropstvo, а затим посвећује неколико речи чудима која ће он чинити.

После избора 1988. године, дакле након доласка Хришћанске коалиције, дошло је до страховите манифестације сатанских чуда у царству аждаје, у царству звери и у царству лажног пророка. Важно је ове појаве исправно ускладити, јер оне предочавају долазак Сатане који ће се представљати као Христос након недељног закона који ускоро долази у Сједињеним Државама.

У оквиру католицизма, током деведесетих година двадесетог века, свет је посматрао указања такозване дјевице Марије, праћена чудима крвављења статуа светаца, чудима указања на небу, падањем цветних латица с неба без облака и другим бесмисленим сатанским чудима. Ходочашћа хиљада људи широм света масовно су предузимана у то време, док су мноштва била увучена у обмане извршене овим догађајима. О њима су писане књиге, новинари су истраживали, а часописи као што су Time и Newsweek приказивали су те ствари на својим насловним странама.

У области змаја хиндуистички кипови у Индији испољили су сатанска чуда тако што су кипови испијали кашике или чаше приноса од пића које су биле приносене устима кипова. Појава која је започела у једном малом селу у Индији проширила се, као жабе египатске, по целој земљи. Телевизијске вести BBC-а дале су осврт на ту појаву, а потом је, као накнадну мисао, телевизијски извештач BBC-а поставио питање: „Питам се шта би се догодило када

бисмо сутра отишли у Лондонски музеј и принели једном од хиндуистичких кипова чашу млека?“ У вечерњим вестима следећег дана приказан је тај исти извештач у Лондонском музеју, и док су камере снимале, принео је великом хиндуистичком кипу чашу млека. Када је чаша дотакла усне кипа, млеко је одмах било усисано у кип.

У оквиру спиритуализма пророчанстава америчких Индијанаца, бело биво познато као „Miracle“, рођено је 20. августа 1994. године на фарми Дејва и Валери Хајдер у близини Џејнсвила, Висконсин. Miracle је рођена са белим крзном, а њено рођење неки су сматрали испуњењем једног домородачко-америчког пророчанства. У разним домородачко-америчким традицијама, рођење белог бивола сматра се светим и значајним догађајем, који симболизује јединство, мир и духовну обнову. Miracle је привукла широку пажњу и постала симбол наде и духовног значаја за многе људе. Пророчанство о белом бивољу води порекло из давнине и непосредно је повезано са најсветијом реликвијом спиритуалистичке религије домородачких Американаца, јер је управо у изворној причи о белом бивољу „реасе пире“ уведена у ту културу.

Године 1994, у области лажног пророка отпалог протестантизма, покрет Светог смеха, познат и као Торонтски благослов, започео је у јануару 1994. године у цркви Toronto Airport Vineyard Church (сада познатој као Catch The Fire Toronto) у Торонту, Онтарио, Канада. Током низа пробуђеничких састанака које су предводили пастори Џон и Керол Арнот, међу присутним верницима почела је да се јавља појава неконтролисаног смеха, заједно са другим манифестацијама као што су дрхтање, плакање и падање, или опонашање животиња и животињских гласова (што се често назива „покошен у Духу“ или „пијан у Господу“).

Смех и друге манифестације учесници су приписивали присуству и деловању Светога Духа, што је довело до тога да се за овај феномен употребљава израз „Свети смех“. Пробуђењски скупови у цркви Toronto Airport Vineyard привукли су пажњу и посетиоце из целог света, што је довело до ширења овог покрета на друге цркве и заједнице. Људи су долазили из целог света да искусе тај смех, а када би се вратили у своје матичне цркве, те цркве би често тада почеле да испољавају исте демонске манифестације.

Пат Робертсон је основао Christian Broadcasting Network (CBN) 1960. године. CBN је била једна од првих телевизијских мрежа посвећених хришћанском програму и одиграла је значајну улогу у развоју индустрије хришћанског емитовања у Сједињеним Америчким Државама. Током година, CBN је проширила свој домет и утицај посредством телевизије, радија и дигиталних медија, поставши једна од највећих хришћанских медијских организација у свету.

Године 1888. основао је Хришћанску коалицију и кандидовао се за председника Сједињених Америчких Држава. Његова уверења воде порекло од Покрета за националну реформу и Савеза за Дан Господњи. Обе те организације започеле су 1888. године и заступале различите друштвене реформе засноване на хришћанским начелима, укључујући забрану алкохола, право гласа за жене и држање суботе (недеље) као дана одмора и богослужења. На покрет је утицао евангелистички протестантизам и настојао је да успостави „хришћанску

нацију“ вођену библијским начелима. Робертсон је представљао иста начела као и Покрет за националну реформу и Савез за Дан Господњи. Из тог разлога, он је такође основао Универзитет Рицент.

Пет Робертсон је 1977. године основао Regent University, у сагласности са католичком доктрином којој се Вилијам Милер тако смело супротставио. Католицизам и отпаднички протестантизам примењују сатанску библијску методологију која, међу осталим неосвећеним плодовима, производи веровање да ће наступити хиљаду година мира пре него што се Исус заиста врати. Робертсон верује да његов универзитет оспособљава мушкарце и жене да буду они који ће управљати Христовом хиљадугодишњом владом током библијског Миленијума. Израз „регент“ значи: неко ко делује као представник или заменик владара или монарха који је ван земље.

Пре времена краја 1989. године, почев најкасније од 1960, у историју су ступили савремени пандани организација које су 1888. године вршиле притисак за доношење закона о недељи. После 1989, сатанске манифестације потресле су сва три елемента религијског подручја змаја, звери и лажног пророка. Исус увек поистовећује крај нечега са почетком нечега, а 1989, „време краја“ у четрдесетом стиху једанаесте главе Данила, означава почетак једног пророчког периода који се завршава ускоро долазећим законом о недељи из четрдесет првог стиха. Када тај закон о недељи ступи на снагу, Сатана ће се појавити да „глуми“ Христа, и отпочеће његов крунишући чин обмане, праћен чудима и исцељењима.

Историја која започиње тај пророчки период поистовећује дело једног отпадничког протестантског покрета, које води ка недељном закону, а које је било предзнаменовано 1989. годином, почетком тог периода. Године 1989. пао је „зид“ „гвоздене завесе“, а на крају тог периода пада „зид раздвајања Цркве и Државе“. Почетак тог периода означава прва два председника од последњих осам председника. Почетак означава папство које надвлађава свог непријатеља атеизма у Совјетском Савезу, а крај означава папство које надвлађава свог непријатеља протестантизма у Сједињеним Државама. Почетак указује на првог од тих осам председника (републиканца), који се удружује са антихристом библијског пророчанства, а крај означава последњег од тих осам председника који се удружује са антихристом библијског пророчанства. За тог првог председника сматра се да је одговоран за рушење зида, а последњи је онај који ће зид саградити.

Године 1960, па све до времена краја 1989. године, отпочео је савремени Национални реформски покрет. Након избора, започела су сатанска чудеса. Пре недељног закона коначна манифестација националних реформатора поново ће подићи своју политичку главу. У време недељног закона дошло је време за чудесно деловање Сотоне. Пре наступања недељног закона, по пророчкој нужности, мораће доћи судови који не само да ће уклонити национални просперитет Сједињених Држава, него ће ти судови, по пророчкој нужности, морати бити толико теški и страшни да се успостави логика која омогућава онима у коначном националном реформском покрету, хришћанским националистима, да као разлог за те судове означи грађане који скрнавe оно што они називају Даном Господњим.

Ову студију ћемо наставити у следећем чланку.

„Ако наш народ настави у безвољном стању у каквом је био, Бог не може излити на њих Свога Духа. Они нису припремљени да сарађују с Њим. Нису будни за околности и не увиђају опасност која прети. Требало би да сада, као никада пре, осете своју потребу за будношћу и сложним деловањем.“

„Особено дело трећег анђела није било сагледано у свој његовој важности. Бог је намеравао да Његов народ буде далеко испред положаја који данас заузима. Али сада, када је дошло време да ступе у дејство, они тек треба да се припреме. Када су национални реформатори почели да заговарају мере за ограничавање верске слободе, наши водећи људи требало је да буду будни према том стању ствари и да озбиљно раде како би осујетили те напоре. Није по Божјем поретку што је светлост била ускраћена нашем народу — управо садашња истина која им је била потребна за ово време. Не разумеју сви наши проповедници који објављују вест трећег анђела шта ту вест заиста сачињава. Покрет националне реформе неки су сматрали толико маловажним да нису мислили да је потребно да му посвете већу пажњу, па су чак осећали да би, чинећи то, посвећивали време питањима одвојеним од вести трећег анђела. Нека Господ опрости нашој браћи што су тако тумачили управо ону вест за ово време.“

„Народ треба пробудити у погледу опасности садашњег времена. Стражари спавају. Годинама заостајемо. Нека главни стражари осете хитну потребу да пазе на себе, да не би изгубили прилике које су им дате да виде опасности.“

„Ако водећи људи на нашим конференцијама сада не прихвате поруку коју им је Бог послао, и не стану у ред за деловање, цркве ће претрпети велики губитак. Када стражар, видећи да мач долази, затруби јасним гласом, народ дуж читаве линије прихватиће упозорење, и сви ће имати прилику да се припреме за сукоб. Али сувише често вођа стоји колебајући се, као да говори: ‘Немојмо сувише журити. Можда има неке грешке. Морамо пазити да не подигнемо лажну узбуну.’ Само његово оклевање и несигурност вапе: ‘Мир и сигурност.’ Не узбуђујте се. Не плашите се. Од овог питања верског амандмана прави се много више него што то приличи. Сва ова узнемиреност ће се сама стишати.’ Тако он, у ствари, пориче поруку послату од Бога, и упозорење које је било намењено да покрене цркве не испуњава своју сврху. Труба стражарева не даје јасан глас, и народ се не припрема за битку. Нека се стражар чува да, због свога оклевања и одлагања, душе не буду остављене да пропадну, и да се њихова крв не затражи из његове руке.“

„Много година очекивали смо да у нашој земљи буде донет закон о недељи; и сада, када је тај покрет непосредно пред нама, питамо: хоће ли наш народ извршити своју дужност у том погледу? Зар не можемо помоћи у подизању заставе и у позивању у прве редове оних који цене своја верска права и повластице? Време се брзо приближава када ће они који изаберу да се покоравају Богу радије него човеку осетити руку угњетавања. Хоћемо ли, дакле, обешчастити Бога тиме што ћемо ћутати док се Његове свете заповести газе под ногама?“

„Док протестантски свет својим ставом чини уступке Риму, пробудимо се да бисмо разумели ову ситуацију и сагледали борбу која је пред нама у њеном правом значењу.“

Нека стражари сада подигну свој глас и објаве поруку која је садашња истина за ово време. Покажимо народу где се налазимо у пророчкој историји и настојмо да пробудимо дух истинског протестантизма, будући свет за свест о вредности предности верске слободе које су тако дуго уживане.“

„Бог нас позива да се пробудимо, јер је крај близу. Сваки час који пролази јесте час делатности у небеским дворовима, како би се припремио народ на земљи да одигра своју улогу у великим призорима који ће се ускоро отворити пред нама. Ови пролазни тренуци, који нам изгледају као да имају тако малу вредност, бремени су вечним интересима. Они обликују судбину душа за вечни живот или вечну смрт. Речи које данас изговарамо пред народом, дела која чинимо, дух поруке коју носимо, биће мирис живота за живот или смрти за смрт.

„Браћо моја, схватате ли да ваше сопствено спасење, као и судбина других душа, зависи од припреме коју сада чините за искушење које је пред нама? Имате ли ону усрдност ревности, ону побожност и преданост, које ће вам омогућити да опстанете када противљење буде подигнуто против вас? Ако је Бог икада говорио преко мене, доћи ће време када ћете бити изведени пред већа, и сваки став истине који држите биће подвргнут оштрој критици. Време које многи сада допуштају да пропада треба посветити налогу који нам је Бог дао да се припремимо за надолazeћу кризу.”
Testimonies, volume 5, 714–716.